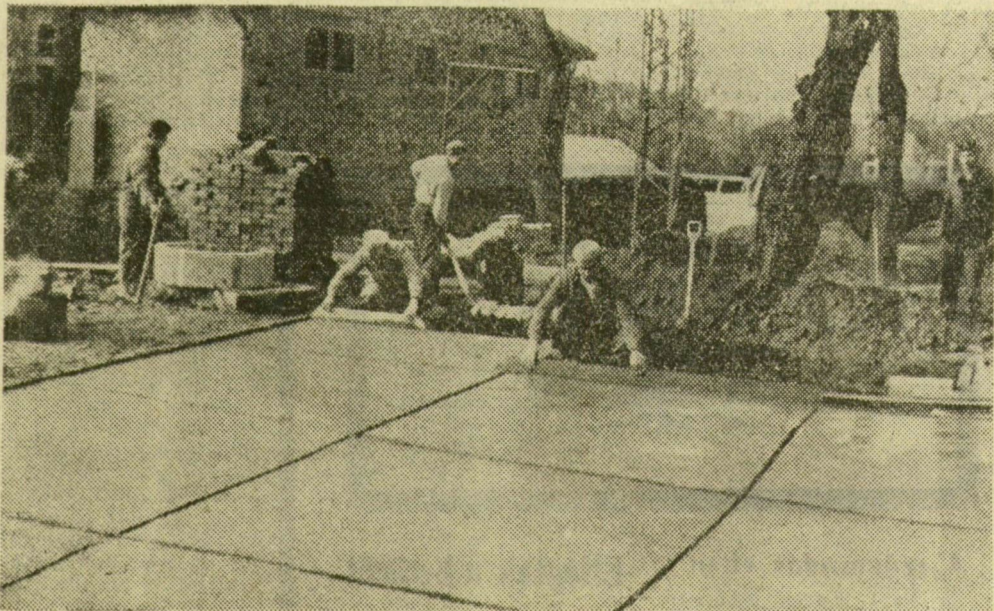

Az utolsó simítások

Szombaton délután adja át innepélyes keretek között a Szegedi Fürdő és Hőforrás Vállalat újszegedi versenyszodájában az átépített, gyógyhatású, meleg vízi fürdőmedencét. A vállalat dolgozói alig két hónap alatt, határidő előtt végezték el az évek óta húzódó munkát és ezzel lehetővé vált, hogy folyamatosan, egész éven át használható legyen a medence. Az átépítésre most nyílt lehetőség. Olyan csőrendszert vezettek az öltözőbe is, mely biztosítja a 28–30 fokos állandó hőmérsékletet. Ezenkívül egy összekötő szélvédő folyosót építettek, melyen keresztül a meleg vízi medencébe jutnak a fürdőzők.

A meleg víz vezetéséhez fektetik le a csöveket a medencébe

Betonozzák a járdát az uszoda területén

Ötezer—tízezer forintos „háztáji kölcsönt”

adnak a takarékszövetkezetek

A takarékszövetkezeti mozgalom fejlődésével és feladatkörének bővülésével kapcsolatos tennivalók jobb ellátása érdekében az Országos Földművelésszövetkezeti Tanács néhány nappal ezelőtt új véleményező és javaslattevő szerv — Takarékszövetkezeti Szakbizottság — szervezését határozta el. Mint a Szövetkezetek Országos Szövetségében ezzel kapcsolatban elmondották, az új 25 tagú szakbizottság feladata lesz, hogy a lakosság, valamint a népgazdaság érdekeinek figyelembevételével kezdeményezzék a takarékszövetkezeti szolgáltatások bővítését, az ügyvitel egyszerűsítését, új munkamódszerek bevezetését. Tanulmányozni fogja a szakbizottság azt a problémát is, hogy milyen módon támogathatják a takarékszövetkezetek az eddiginél is hatékonyabban a háztáji és kisegítő gazdaságokat.

Kölcsön — hetvenezer kérelmezőnek

A takarékszövetkezeti mozgalom az utóbbi néhány évben rendkívül gyorsan fejlődött. Vidéken ma már úgyszólván nincs is olyan pénzügyi szolgáltatás, amelyből ne vennék ki a részüket. Ez év első felében — együttesen mintegy 70 000 kérelmezőnek — kereknek negyedmilliárd forint értékű kölcsönt nyújtottak. Az idén nyújtott kölcsönök együttes értéke, az eddigi forgalomból ítélve, valószínűleg meghaladja majd a félmilliárd forintot. Rendkívül népszerűnek bizonyultak az 5 éves lejáratú tizenhatezer forintos építési, illetve tatarozási kiskölcsönök, továbbá a hat-ezer forintos fogyasztási kölcsönök. Ezeket bútort, jármű, ruházatkészletek, lakossági szükségletek, sok esetben lakossági kiadásaira folyósították.

A háztáji és kisegítő gazdaságok áruterelésének fejlesztéséhez ez évtől kezdődően 5000 forint, illetve háztársaknak 6000 forint értékű kölcsönt adnak a takarékszövetkezetek két éves lejáratra. Ezt az úgynevezett termelési kölcsönt szőlő- és gyümölcsültetvényekre, illetve felújításra, baromfi-törzskapcsolódásokra, a biztosítási ügyek ellátására. Október

Biztosítási ügyekkel is foglalkoznak

A takarékszövetkezetek bekapcsolódtak a biztosítási ügyek ellátásába. Október

elejétől — az Állami Biztosítóval történt megállapodás alapján — az eddigiektől eltérően — már nemcsak kötik a biztosításokat, de beszedik a biztosítási díjakat és kifizetik a kártérítést is. (MTI)

Sajtókiállítás nyílt Szegeden

Tegnap, szerdán délután nyílt meg a Szegedi József Attila Tudományegyetem aulájában a Posta Központi Hírlap Iroda által rendezett hírlap- és szakfolyóirat-kiállítás. Részt vett a kiállítás megnyitásán Jurmics László, az MSZMP Központi Bizottsága sajtó alosztályának munkatársa, Ferenczy Sándor, a Posta Központi Hírlap Iroda igazgatója, Vlagyimír Ivanovics Paganov a Szovjetunió nagykövetségének sajtóattaséja, Rácz Lajos, a Csongrád megyei Hírlap főszerkesztője, dr. Lőkös Zoltán, a Dél-Magyarország főszerkesztője, Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója és Fodor István, a szegedi Postaigazgatóság vezetője.

Papp Gyula, a Szeged megyei jogú városi tanácsának vb elnökhelyettese megnyitó beszédében utalt arra, hogy a posta kilencedik, hazánkban rendezett hírlap- és szakfolyóirat-kiállítása egybeesik a város és az ország felszabadulásának 20. évfordulójával és így jól illusztrálja a két évtized alatt végbement kulturális fejlődést is. Magyarországon — mondotta — hatszáz féle lap kerül az olvasókörözhöz, ez az a kiállítás ezekből a hírlapokból, szakfolyóiratokból, valamint a szocialista országok és a kapitalista ál-

Falun is a munka szerint

A párt szegedi járási végrehajtó bizottságának legutóbbi ülése így summázta a termelőszövetkezeti mozgalomban elért eredményeket: lényegében nincs műveletlen terület, vagyis javult a munkafegyelem, s ami igen fontos, a szövetkezetek gazdái többségükben határidőre befejezik az esedékes munkákat. A tsz-ek jó része a termelés fejlesztésére alkalmaz különféle anyagi ösztönzőket, s ennek tudható be, hogy a családtagok és a nyugdíjasok munkavállalása 1964-ben magasabb fokon állt, mint eddig bármelyik évben.

A szegedi járásban ezek az eredmények kétségtelenül a szövetkezeti gazdálkodási forma fejlődését hirdetik. Erről tanúskodik többek között az is, hogy tavaly — tehát egy év alatt — a közös gazdaságok bruttó jövedelme az előző évihez képest 79,2 százalékkal növekedett. A közös vagyon ugyanebben az időszakban 35 százalékkal gyarapodott. A mérleghiányos gazdaságok száma kilenccel csökkent. A gyenge tsz-ek listáján 24 szövetkezettel kevesebbet emlegetnek. Ezek az eredmények beszédes bizonyítéka a szövetkezeti mozgalom erősödésének.

A hozamok gyarapítására tett gazdasági intézkedések a parasztság körében visszhangra találtak. A szövetkezeti vagyon erőteljes növelése azt példázza, hogy a szegedi járás gazdatiszadalmi felismerte és most már egyre többet tesz a helyesen választott út biztonságosabbá tételéért. A mai élet, a szövetkezeti munka azonban nem golyóscsapágyon gördül. Gyakran adódnak kemény viták, olykor civódások is. Szerencsére sokhelyütt ezek, már időzójel közé szorulnak, mert a szövetkezeti emberek többségét mindinkább a gazdasággal való törődés, mint az elvtelen és személyes viták foglalkoztatják. Eddig jutott a szegedi járásban is a szövetkezeti termelés.

Az utóbbi évek egyik lényeges színfoltja, hogy a falusi embereket csaknem mindenhol sikeresen tették érdekeltté a termelésben. Bár az anyagi ösztönzés itt-ott még sok finomítgatást igényel, mégis elmondhatjuk, hogy a szegedi járásban alig akad három-négy szövetkezet, ahol nem prémizálnak. Csupán Gyálaréten és Röszkén maradtak el eddig a többre és a minőségileg jobbra törekvéstől. Igaz, az év végén mindkét köz-
ségben munkaegységenként 50–60 forint részesedés jut. Gazdaságilag erősek ezek a szövetkezetek, de azért a hozamokon itt is akadna csiszolnivaló.

Gyálaréten az idén csak egyszer tudtak sort keríteni a kukorica kapálására. Ezzel az egy kapálással 30 mázsa termést értek el. Ha kétszer, sőt háromszor kapálnak, lehetséges, hogy 40 mázsa kukoricát takarítottak volna be. Ahhoz azonban, hogy Gyálaréten háromszor kapáljanak, a szövetkezet tagjait, érdekeltté kell tenni a termelésben. Megvannak ennek a jól bevált módjai: az ösztönzésből vagy a terven felüli termésből való prémizálás. Ennek a gondolatnak a felvetése feltétlen jogos, hiszen a 40 mázsa csöves kukorica termésért többet kell dolgozni, mint a 30 mázsaért. Márpedig aki minőségileg többet dolgozik, s ugyanarról a területről több értéket állít elő, azt a szocialista bérezés elve alapján megilleti a többletmunka díja pénzben vagy természetben. A röszkéi és a gyálaréti gazdatiszadalom tudatában is benne van egy természetes emberi vonás, hogy az egyenlődsi nem jó dolog. Eppen ezért tesszük szavát, hogy mindkét köz-
ségben a közösség erősítésére végzett munka az eddiginél jobban határozza meg a szövetkezetből származó jövedelmet.

Helyenként azonban félreértik a termelés anyagi ösztönzésének fontosságát. Így volt ez Tiszaszigeten is. A Búzakalász Tsz-ben a vegyszerezett területen termelt kukorica betakarításáért ugyanannyi prémiumot fizettek, mint azért a kukoricáért, melyet a tagság kétszer meg is kapált. Újszentivánon pedig alacsony termésátlaggal termeltek, s a tagság egy hold után prémium címen csaknem annyi kukoricát kapott, mint amennyi átlagtermésre a szövetkezet számított. Máshol is előfordult már ilyen eset, s mi lett a vége? A szövetkezet a mérleghiányosok közé jutott. Gazdaságilag gyenge és a mérleghiányos szövetkezetek

száma az utóbbi években csökkent, de még így is az idén tíznél, esetleg valamivel több ilyen gazdaságra számítanak. A mérleghiányos szövetkezetek között különben az hat furcsán, hogy azonos adottságok mellett egy köz-
ségben jól is, meg gyengén is gazdálkodnak. A 27 jó és közepesen gazdálkodó tsz közül 23 igen jól elhatárolható módon ösztönzi tagjait a többtermelésre, viszont 31 helyen annyira sajátos az anyagi ösztönzés, hogy ember legyen a talpán, aki eligazodik benne. Mert ezekben a tsz-ekben a többihez képest laza a munkafegyelem és nincs kellően rendelve a nyilvántartás, a részesítésben és a prémium odaítélésében mellőzik a pontos mérést, következik a laza gazdasági helyzet.

Az egyéb módon premizáló tsz-ek száma 31. Közülük 17-ben mérleghiányos volt a termelés. Ezek a gazdaságok évről évre a zárszámadások idején szemrebbenés nélkül tartják markukat a társadalom elé. Milliósokat kérnek a kapun belüli szervezettettség, a termelésben uralkodó fejletlenség hatásának pótlására. Az állam pótolja a mérleghiányt, de vajon mikor döbbennek rá a balástyai Homokgyöngy Tsz-ben, az Ószeszek, Szirtusvirág, a Csengelei Egyetértés, Honfoglalás és Kelőpatak tsz-ekben s rajtuk kívül még több helyen, hogy a mérleghiány oka tulajdonképpen a vezetés és a tagság, továbbá a szövetkezeti mozgalom és az emberek ma még nem kielégítő kapcsolatában rejlik. Vajon a tsz-be lépés előtt mint egyénileg gazdálkodók ráfizetéssel termeltek a pusztaszeri Petőfi, a ruzsai Juhász Gyula, a Nap-sugár és a Szivárvány gazdái? Valahogyan a korábbi munkabírással, lendülettel és becsülettel kellene ezekben a tsz-ekben is a közösséget erősíteni.

Ahhoz azonban, hogy a gyenge tsz-ek, közöttük különösen a mérleghiányosak megerősödjének, elsősorban a vezetésnek lenne néhány dolga. Mindenekelőtt a jövedelemelosztás szakszerűségét kellene megszilárdítani a közös gazdaságokban. Az eddig legjobban bevált többtermelésre ösztönző módszereket — a munkaegység-részesedést plusz prémium, a munkaegység-részesedést plusz részes művelés, és ahol a kellő gazdasági alap megvan, a készpénzdíjazás bevezetését — kellene a közgyűléssel megtárgyalni.

Napjainkban az anyagi érdekelttség kiválasztásánál egyesek hajlamosak a más helyen jól bevált módszerek kopírozására. Ez egyáltalán nem megnyugtató módszer. A szövetkezetekben elsősorban arra törekedjenek, hogy a saját gyakorlatukban többé-kevésbé bevált módszereket a tagsággal közösen tökéle-
sítsék, hogy az anyagi érdekelttség mérvét mindjobban a szövetkezeti tag munkájához viszonyítsák.

A községi és járási szervek, a Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézetrel egyetemben egész évben vizsgálják a többtermelésre ösztönző és jól bevált módszereket. Ezeket azért is tárgyalta legutóbbi ülésén a párt járási végrehajtó bizottsága, hogy a termelési tervek összeállításakor még a költségvetés elkészítése előtt a szövetkezetek kommunista vezetői vigyék a tagság elé a legjobbakat. Hangolják ezeket össze a közösség és az egyén érdekével, hogy a gazdaság fejlesztésére, a tsz-gazdák jövedelmének fokozására, a mérleghiány megszüntetésére ki-ki végzett munkája alapján jusson a megérdemelt jövedelméhez.

DUPSI KÁROLY

Véget ért a forgalombiztonsági konferencia

Szerdán a Közlekedéstudományi Egyesület rendezésében a közúti forgalombiztonsági konferencia folytatta tanácskozását.

Csiszár Imre, a KPM Autóközlekedési Főosztályának osztályvezetője „A gépjárművek fejlesztésének és kialakításának szerepe a baleset megelőzésében”, dr. Horváth László Gábor, a pszichológiai tudományok doktora, a KPM pályaaalkalmasság-vizsgáló intézetének vezetője „A személyi tényezők szerepe a forgalombiz-

tonságban” címmel tartott előadást. A konferencián Kucsara Pál, a KPM autófelügyelet csoportvezetője „Az oktatás és a propaganda feladatai a balesetmegelőzésben” címmel tartott referátumot, s tájékoztatták a konferencia résztvevőit a közúti baleset-elhárítási tanács és a vidéki közúti balesetelhárítási tanácsok tevékenységéről. A tanácskozás Kiss Dezső közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes zárszavával ért véget. (MTI)